

Извинявам се, че се намесвам в дискусията, но не съм сигурен, че разбирам защо разликата да е толкова голяма. На практика всяка програма, чийто предмет на дейност е свързан с формален извод на твърдения, прави поне едно от следните две неща:

1. Генерира нови твърдения, които следват логически от вече известните.
2. Обхожда всички модели на „света“, които отговарят на известните факти.

При т.н. „автоматично доказателство на теореми“ горното продължава до тогава, докато въз основа резултатите, получени от 1. или 2., можем да заключим, че твърдението, което искаме да докажем, е вярно. А при „Откривател“ (доколкото разбирам) това продължава, докато бъде установено какво да е твърдение, което е математически интересно.

В тази връзка, интересно ми е въз основа на какво „Откривател“ решава, че дадено твърдение е интересно.

Също така интересно е възможно ли е методът на „Откривател“ да бъде приложен за области, различни от елементарната геометрия.

Приложено изпращам главата от Handbook of Automated Reasoning, която е свързана с елементарната геометрия.

Антон Зиновиев